

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Zubenco Anatoli și de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Zubenco Anatoli, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Zubenco Anatoli XXXXX, născut la XXXXXXXX, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. XXXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.11.2015 – 19.05.2016 (prima instanță);
2. 08.07.2016 – 16.11.2016 (instanța de apel);
3. 16.01.2017 – 22.03.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 mai 2016, inculpatul Zubenco Anatoli a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal și în baza acestei norme legale, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 9 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Zubenco Anatoli, la 02 octombrie 2015, aproximativ de la ora 12:00 până la ora 14:00, aflându-se în apartamentul nr. 30, amplasat pe str. XXXXX, com. XXXXX, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, având asupra sa un obiect tăietor-înțepător, asemănător cu un cuțit, a amenințat-o pe Dercaci Tatiana cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate și totodată a

solicitat și sustras în mod deschis de la Dercaci Tatiana lăntișorul din aur pe care aceasta îl avea la gât, în valoare de 5 000 lei și brățara din aur de pe mână, în valoare de 2 000 lei, adică bijuterii din aur în valoare totală de 7 000 lei. După aceasta, cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate o daună materială considerabilă.

Aceste acțiuni ale inculpatului Zubenco Anatoli, au fost încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, după semnele calificative – tâlhăria, *adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către:

3.1. avocatul Lucanovschi Vasile în numele inculpatului Zubenco Anatoli, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Zubenco Anatoli să fie achitat.

În motivarea cererii de apel procurorii au invocat:

- sentința instanței de fond se referă doar la probele care se presupune că, ar fi dovedit vinovăția inculpatului Zubenco Anatoli fără a atrage atenție la circumstanțele care demonstrează absența în acțiunile ultimului a elementelor componente de infracțiune prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal;

- instanței de fond nu i-au trezit dubii faptul că, la urmărirea penală declarațiile părții vătămate și ale martorilor acuzării au fost sincronizate, însă în timpul cercetării judecătorești, declarațiile acestora au început să se contrazică;

- probatoriul prezentat de către acuzare demonstrează doar faptul că, bijuteriile din aur care aparțin cet. Dercaci Tatiana au fost amanetate de către Zubenco Anatoli la data de 02 octombrie 2015, fapt pe care ultimul nu l-a negat, deoarece obiectele din aur amanetate i-au fost transmise lui de către însăși partea vătămată pentru a fi amanetate, iar banii creditați au fost folosiți pentru procurarea produselor alimentare și băuturilor alcoolice;

- pe parcursul procesului, Zubenco Anatoli a respins integral învinuirea înaintată, motivând că, nu are nimic comun cu învinuirea adusă, el nu a săvârșit un act de tâlhărie, bunurile pe care el le-a amanetat au fost transmise chiar de către partea vătămată, fapt care nu a fost combătut prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, adică pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată nu au fost stabilite cu certitudine în acțiunile inculpatului elemente constitutive ale componente de infracțiune imputate și constatate de organul de urmărire penală;

- instanța de fond i-a lezat inculpatului dreptul la apărare respingând cererea acestuia de a viziona imaginile video unde este înregistrată partea vătămată care își exprimă

sentimentele sale față de Zubenco Anatoli, precum și audierea martorului, solicitată de către inculpat.

3.2. inculpatul Zubenco Anatolie, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, inculpatul Zubenco Anatoli Alexei să fie achitat.

În motivarea cererii de apel procurorii au invocat:

- nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, iar partea acuzării nu a prezentat probe directe care să demonstreze vinovăția sa, dar s-a bazat pe declarațiile părții vătămate, ale fiului acesteia și concubinei lui, care au dat declarații contradictorii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, cererile de apel declarate de către inculpatul Zubenco Anatoli și de către avocatul Lucanovschi Vasile în numele inculpatului Zubenco Anatoli au fost respinse ca nefondate și menținută sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 mai 2016.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că în cazul dat sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, iar aceasta s-a manifestat prin faptul că Zubenco Anatoli, la 02 octombrie 2015, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, având asupra sa un obiect tăietor-înțepător, asemănător cu un cuțit, a amenințat-o pe Dercaci Tatiana cu aplicarea violenței periculoase pentru viață și sănătate și totodată a solicitat și sustras în mod deschis de la Dercaci Tatiana lănișorul din aur pe care aceasta îl avea la gât și brățara din aur de pe mână.

A mai reținut instanța de apel că aceste circumstanțe se confirmă prin declarațiile părții vătămate Dercaci Tatiana, care a fost preîntâmpinată de răspundere penală pentru denunț fals și care a declarat că la 02 octombrie 2015, Zubenco Anatoli, aflându-se în apartamentul nr. XX din str. XXXXX, com. XXXXXX, mun. Chișinău, a amenințat-o cu un cuțit, a lovit-o și i-a sustras lănișorul și brățara din aur.

La fel, circumstanțele respective au fost confirmate și prin declarațiile martorului Boico Elena, care au rămas neschimbate începând cu etapa urmăririi penale, susținute în ședința de judecată a instanței de fond și verificate de către instanța de apel, potrivit căroră, Zubenco Anatoli i-a cerut lui Dercaci Tatiana să scoată aurul de pe ea - un lănișor din aur și o brățară. Când aceasta i-a spus că, nu i le dă, Zubenco Anatoli a scos un cuțitaș de bucătărie, cu lama lungă și mânerul negru și a început să o amenințe pe Dercaci Tatiana cu cuțitul, punându-i-l la gât. Zubenco Anatoli a rupt lănișorul de la gât, după care i-a spus cet. Dercaci Tatiana să scoată și brățara, pe care ultima i-a dat-o.

Instanța de apel a reținut că declarațiile părții vătămate Dercaci Tatiana și ale martorului Boico Elena sunt veridice și redau acțiunile lui Zubenco Anatoli, declarațiile fiind identice inclusiv și cu cele date la etapa urmăririi penale.

Sub acest aspect, acțiunile inculpatului de amenințare cu cuțitul, adresarea agresivă pe un ton ridicat către partea vătămată, acțiunile violente ale acestuia manifestate prin izbirea acesteia, denotă faptul că, inculpatul a încercat prin constrângere să convingă partea vătămată că, acțiunile sale sunt pasibile realizării în situația în care, aceasta nu va executa cerințele lui, ținând cont că, inculpatul și partea vătămată se aflau în apartamentul care era încuiat și având în vedere personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat, circumstanțe care în cumul, au constituit o amenințare reală pentru viața și sănătatea părții vătămate Dercaci Tatiana.

Instanța de apel a mai relatat că prima instanță a conchis corect de a respinge ca neîntemeiate argumentele părții apărării precum că, partea vătămată benevol i-a transmis lui Zubenco Anatoli bunurile din aur pentru a le amaneta, acestea fiind depuse la lombard la 02 octombrie 2015, ora 08:36, situație care ar exclude comiterea infracțiunii la 02 octombrie 2015 între ora 12:00 - 14:00, fapt care ar fi confirmat prin certificatul eliberat de lombardul „Blago Grup” SRL, or, certificatul nominalizat este un înscris eliberat de directorul lombardului „Blago Grup” SRL, conținutul căruia contravine biletului de amanet seria AC nr. 805340 din 02 octombrie 2016, care este un act de strictă evidență și în care nu este indicată ora amanetării bunurilor. Argumentul inculpatului precum că, a amanetat una din bijuteriile din aur cu o zi înainte - la 01 octombrie 2015, este în contradicție cu înscrisul din certificatul prezentat, în care este indicat că, la 01 octombrie 2015 a fost amanetat un lăncișor din aur cu masa de 3,71 g, cu prețul de 1387,92 lei, iar la 02 octombrie 2015 a fost amanetat un lăncișor din aur cu greutatea de 3,72 g cu prețul de 1 338,13 lei, circumstanțe care denotă că au fost amanetate de către Zubenco Anatoli două obiecte diferite la date indicate.

În acest context, deși inculpatul a menționat că la 02 octombrie 2015 a ieșit din casă împreună cu fiul cet. Dercaci Tatianeii și la ora 07:30 era în fața lombardului, martorul Șurgalskii Vasili a infirmat acest fapt, declarând că a plecat la serviciu la ora 08:30 și ulterior a aflat de la concubina sa, Boico Elena că, aceasta a avut un conflict în dimineața zilei de 02 octombrie 2015 cu Zubenco Anatoli, care amenințând-o pe partea vătămată cu cuțitul, a luat aurul de la aceasta. Astfel, nu și-a găsit confirmare versiunea inculpatului precum că bijuteriile din aur ar fi fost amanetate la 02 octombrie 2015, ora 08:36, situație care ar exclude aflarea inculpatului în apartamentul părții vătămate după această oră.

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul părții apărării precum că, inculpatul nu a avut scopul de cupiditate și nu a dobândit avantaje patrimoniale, or, din probele cercetate supra, rezultă că inculpatul a acționat agresiv anume în vederea atingerii acestui scop.

La fel, a considerat ca neîntemeiate și argumentele părții apărării precum că nu sunt probe directe ce ar dovedi săvârșirea infracțiunii de tâlhărie de către inculpatul

Zubenco Anatoli, or, reieșind din probele acumulate la materialele dosarului și demonstrează cu certitudine comiterea de către inculpatul Zubenco Anatoli a infracțiunii prevăzute de art.188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, circumstanțe care se pretează rigorilor indicate în norma legală citată mai sus și în virtutea celor expuse, Colegiul consideră că, instanța de fond a conchis corect că, toate probele în ansamblu demonstrează incontestabil că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a reținut că la demersul părții apărării, în ședința de judecată a instanței de fond, au fost audiați mai mulți martori. Astfel, martorul Cebotari Iurie a declarat că pe Zubenco Anatoli îl cunoaște, iar pe Dercaci Tatiana nu, însă a văzut-o. Cu Zubenco Anatoli a locuit la Stăuceni, în Centrul de Triere. Pe Dercaci Tatiana a văzut-o la Centrul de Triere, ea venea la Zubenco Anatoli. Nu cunoaște despre ce discuta Dercaci Tatiana cu Zubenco Anatoli, deoarece nu era prezent la discuțiile lor. Martorul Miroșco Valeri a declarat că, pe Zubenco Anatoli și pe Dercaci Tatiana îi cunoaște. Cu Zubenco Anatoli a locuit la Stăuceni, în Centrul de Triere. Dercaci Tatiana venea pe acolo, de aceea o cunoaște. Aceasta venea la Centrul de Triere la Zubenco Anatoli, aproximativ în perioada mijlocului lunii octombrie 2015. Zubenco Anatoli o ducea acasă pe Dercaci Tatiana și peste jumătate de oră se întorcea înapoi. Nu cunoaște ce s-a întâmplat între aceștia. Martorul Condrașov Andrei a declarat că, pe Zubenco Anatoli îl cunoaște. Pe Dercaci Tatiana a văzut-o, însă nu o cunoaște personal. La rugămintea lui Anatolie Zubenco, deoarece el nu avea loc de trai, l-a ajutat să se aranjeze cu traiul la Centrul de Triere și Reabilitare în com.Stăuceni. Nu a văzut ca Zubenco Anatoli să o fi amenințat pe Dercaci Tatiana. În detaliu, ce s-a întâmplat între Zubenco Anatoli și Dercaci Tatiana, a aflat venind la ședința de judecată în calitate de martor.

Astfel, examinând declarațiile martorilor respectivi, declarații date la solicitarea părții apărării, instanța de apel a considerat că instanța de fond a conchis corect că, acestea nu sunt relevante și nu se referă la circumstanțele care s-au petrecut în apartamentul părții vătămate Dercaci Tatiana la 02 octombrie 2015, iar confirmarea faptului că partea vătămată și inculpatul au comunicat după 02 octombrie 2015, nu exclude comiterea atacului de către inculpat împotriva părții vătămate.

A mai menționat instanța de apel că alegația părții apărării precum că săvârșirea de către inculpat a infracțiunii imputate se exclude din motiv că după 02 octombrie 2015, inculpatul și partea vătămată s-ar fi aflat în relații de prietenie, nu are relevanță în speță, deoarece aceste relații au avut loc după data comiterii infracțiunii. În acest context, partea vătămată a invocat că nu dorea să-l piardă din vizor pe inculpat, precum și că avea un anumit comportament fiindcă îi era frică de inculpat. Aceste circumstanțe au fost confirmate în ședința de judecată și de către martorii Boico Elena și Șurgalskii Vasili.

Instanța de apel a reținut că în privința inculpatului nu au fost reținute circumstanțe agravante prevăzute la art. 77 Cod penal, la fel cum nu au fost reținute nici circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 Cod penal și temeuri de liberare a inculpatului de la răspundere penală prevăzute de art. 53 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că având în vedere circumstanțele cauzei elucidate supra, ținând cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în prevederile art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin. (4) Cod penal este una gravă, de limitele pedepsei prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal, de faptul că inculpatul nu și-a recunoscut vina, de atitudinea lui față de cele săvârșite, a considerat că pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 9 ani stabilită de către instanța de fond, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, este justificată, echitabilă și rațională, fiind una ce implică o suferință pe măsură a-și atinge scopul său de constrângere, reeducare și exemplaritate, pedeapsa dată fiind și de natură de a-l face pe inculpat să-și revizuiască atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lor față de membrii societății.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. inculpatul Zubenco Anatoli, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu dispunerea achitării sale.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele :

- martorii pății vătămate sunt rude cu ultima, care au dat declarații incorecte și neexacte ;

- atât partea vătămată, cât și martorii au declarat că infracțiunea s-a săvârșit la 02 octombrie 2015 între orele 11:00 și 13:00, însă avocatul a prezentat un certificat precum că bijuteriile din aur le-a amanetat la lombard la data de 02 octombrie 2015 ora 08:36;

- avocatul a mai prezentat la materialele dosarului un certificat eliberat de lombard, precum că aceleași bijuterii au mai fost amanetate la data de 01 octombrie 2015, care tot în aceeași zi au fost recuperate;

5.2. avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Zubenco Anatoli, prin care indicând temeurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate și a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Zubenco Anatoli să fie achitat.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele:

- bijuteriile din aur care aparțin cet. Dercaci Tatiana au fost amanetate de către Zubenco Anatoli la data de 02 octombrie 2015, fapt pe care ultimul nu l-a negat, deoarece obiectele din aur amanetate i-au fost transmise lui de către însăși partea vătămată pentru a fi amanetate, iar banii creditați au fost folosiți pentru procurarea produselor alimentare și băuturilor alcoolice. Zubenco Anatoli nu a săvârșit un act de

tâlہarie, bunurile pe care el le-a amanetat au fost transmise chiar de cătore partea vătămata, fapt care nu a fost combătut prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, adică pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată nu au fost stabilite cu certitudine în acțiunile inculpatului elemente constitutive ale componenței de infracțiune imputate și constatate de organul de urmărire penală;

- la urmărirea penală declarațiile părții vătămata și a martorilor acuzării, care după cum este stabilit sunt persoane apropiate, au fost sincronizate până la mici detalii, însă în timpul cercetării judecătorești odată ce apărătorului i s-a permis să acorde întrebări ultimilor, declarațiile acestora au început să se contrazică fapt ce denotă caracterul părtinitor și neobiectiv al urmăririi penale, unde probele au fost acumulate în scopul condamnării ilegale a lui Zubenco Anatoli;

- nu este clară poziția instanței expusă în sentință referitor la biletul de amanet anexat la dosar care chipurile confirmă faptul că Zubenco Anatoli a amanetat bunurile presupus a fi sustrase, or, inculpatul nici nu a negat acest fapt, mai mult ca atât însăși biletul de amanet anexat la materialele cauzei a fost prezentat la data de 26 octombrie 2016 de Zubenco Anatolie și a fost ridicat și anexat la dosar la cererea apărătorului, care a participat la procedura de reținere a lui Zubenco;

- biletul de amanet este un document tipizat după cum a indicat și instanța în sentința sa care conține informație strict limitată referitoare la condițiile de bază ale amanetării bunului și ale returnării acestora. Apărarea a solicitat prin cererea sa de la agentul economic SRL „Blago-Group” informația detaliată referitoare la data, ora și alte circumstanțe ale încheierii contractului de împrumut;

- pe parcursul întregului proces penal acuzarea a susținut faptul că presupusul act de tâlہarie a avut loc în perioada de timp cuprinsă între orele 12:00 - 14:00 la 02 octombrie 2015, iar când apărarea în ședința de judecată din 13 aprilie 2016, a prezentat răspunsul oficial de la agentul economic SRL „Blago-Group” din 09 noiembrie 2015, unde este expres indicat faptul că bijuteriile din aur, presupus a fi sustrase de către Zubenco Anatoli au fost amanetate de către acesta la data de 02 octombrie 2015 la ora 08:36, acuzarea a solicitat audierea repetată a părții vătămata care nu a avut o explicație plauzibilă referitor la discrepanțele atât de mari în ceea ce privește ora săvârșirii presupusului act de tâlہarie;

- nu este clară poziția instanței referitor la circumstanțele amanetării la data de 01 octombrie 2015 de către Zubenco Anatoli a unei bijuterii din aur care după cum susține ultimul este una din acele bijuterii amanetate de către dânsul și la 02 octombrie 2015, or, faptul că în gramajul bijuteriei există o diferență de o sutime nu poate servi temei ca să credem că a fost amanetată o altă bijuterie decât cea care aparține cet. Dercaci, ținând cont că orice dispozitiv de măsurare, conform caracteristicilor sale tehnice are o marjă de eroare, care în cazul cântarelor pentru bijuterii măriri fiind până la 0,1 gr ceea ce este cu mult mai mult decât diferența indicată mai sus. Această circumstanță arată incontestabil lipsa lăturii subiective în acțiunile lui Zubenco Anatoli, manifestată prin dorința de a trece bunurile în stăpânirea sa definitivă, or, conform răspunsului din 09 noiembrie 2015

dat de către SRL „Blago-Group” și anexat la materialele cauzei penale pe lângă restituirea sumei împrumutului primit la data de 01 octombrie 2015 în sumă de 1387, 92 lei, Zubenco Anatoli a mai achitat o dobândă procentuală din acest împrumut suma finală fiind de 1401,32 lei, fapt ce confirmă că inculpatul de facto nu a dobândit careva avantaje patrimoniale urmare a amanetării acestor bunuri la lombard;

- argumentele instanței precum că versiunea inculpatului referitoare la amanetarea bunurilor la ora 08:36 în data de 02 octombrie 2015 nu corespunde adevărului, deoarece martorul Șurgaliskii a indicat faptul precum că a ieșit primul din casă la ora 08:30 la 02 octombrie 2015 nu sunt convingătoare, deoarece celelalte părți și anume Boico Elena și Dercaci Tatiana au avut poziții diferite referitor la ora când Șurgaliskii Vasile a părăsit apartamentul din com. Stăuceni;

- tot în această ordine de idei urmează de menționat că Șurgaliskii Vasile a făcut declarații contradictorii referitoare la circumstanțele, adresării tardive la organele de poliție, referitoare la leziunile presupuse pe care le-a avut Boico Elena, precum și la medicul care chipurile a văzut-o însă nu a dorit să vină în instanță să confirme acest fapt, rezultă că declarațiile acestuia urmează a fi analizate din punct de vedere critic, mai ales că se contrazic chiar și cu declarațiile părții vătămate care în final a indicat că feciorul a plecat de acasă aproximativ în intervalul de timp cuprins între orele 07:00 - 07:30;

- consideră inacceptabilă poziția instanței privind veridicitatea declarațiilor martorului Boico Elena, or, contradicțiile multiple apărute în cadrul audierii acesteia în timpul cercetării judecătorești nu pot sta la baza unei hotărâri de condamnare. Contradicțiile apărute ne fiind înlăturate așa după cum prevede legea printr-un probatoriu pertinent, concludent și util. Faptul că ultima inițial a făcut declarații asemănătoare cu cele ale părții vătămate, poate fi explicat prin regizarea acestora de către cineva și expunerea lor amănunțită cu ajutorul organului de urmărire penală, or, în cadrul cercetării judecătorești când apărarea a început să adreseze întrebări cet. Boico Elena, ultima a început să se contrazică ezitând în multe situații să răspundă la întrebări;

- instanțele au dat o apreciere eronată declarațiilor martorilor Cebotari, Miroșco și Condrașov, care au menționat faptul că anume partea vătămată venea în vizită la Zubenco Anatoli, uneori și cu băuturi alcoolice, partea vătămată venea în vizită inclusiv și în a doua jumătate a lunii octombrie 2015, adică după data când a avut loc presupusul incident, fapt care demonstrează lipsa pretinselor amenințări din partea lui Zubenco Anatoli;

- nu este clară poziția instanței și referitor la calificativele incriminate de către acuzare inculpatului Zubenco Anatoli, or, faptul că ultimul ar fi folosit la săvârșirea pretinsului act de tâlhărie un obiect înțepător-tăietor asemănător cu cuțitul nu a fost demonstrat de către acuzare prin administrarea unui probatoriu concludent, procurorul și ulterior instanța limitându-se doar la declarațiile părții vătămate și a martorului Boico Elena, fără să stabilească de exemplu prin audierea altor martori dacă obișnuia sau nu Zubenco să poarte cuțit;

- probatoriul prezentat de către acuzare demonstrează doar faptul că bijuteriile din aur care aparțin cet. Dercaci au fost amanetate de către Zubenco Anatoli la data de 02 octombrie 2015, fapt pe care ultimul nu l-a negat niciodată, deoarece obiectele din aur amanetate au fost transmise lui Zubenco de însăși partea vătămată pentru a fi amanetate, iar banii creditați fiind folosiți pentru procurarea produselor alimentare și băuturilor alcoolice;

- instanțele de judecată au tras la răspundere penală o persoană nevinovată și au aplicat o pedeapsă penală neîntemeiată, nu au ținut cont de faptul că persoana este supusă răspunderii și pedepsei penale numai pentru o faptă săvârșită cu vinovăție, care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală, instanța nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, precum și de alte fapte care dovedesc nevinovăția lui Zubenco Anatoli.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul Ghervas Iurie a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând declararea inadmisibilității acestora, din motiv că instanța de fond și de apel, just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător, corect au încadrat acțiunile făptuitorului.

A mai menționat procurorul că motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelanților, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate și probelor administrate pe caz.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorii recursurilor invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului

pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Instanța de recurs constată că motivele invocate în recursul declarat de inculpat sunt axate pe faptul că el nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, iar probele din dosar nu confirmă vinovăția acestuia.

Astfel, ținând cont de prevederile art. 427 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, care stipulează, că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, Colegiul penal va supune verificării argumentele invocate în recursul declarat de către inculpat prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel pentru a verifica dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii, eroare de drept invocată expres și în recursul declarat de avocat în numele inculpatului.

Colegiul penal menționează, că potrivit prevederilor art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că temeiul de drept prevăzut de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și anume sub aspectul neîntrunirii elementelor infracțiunii, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Colegiul penal atestă, că argumentele invocate de către recurenți, sunt similare celor invocate în instanța de apel și care sunt axate pe critica modalității de apreciere a probelor înfăptuită de către instanțele ierarhic inferioare, iar în acest sens Colegiul penal reține, că instanța de apel a verificat și a apreciat probele în ședința de judecată, în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, a stabilit toate aspectele de fapt și de drept, astfel corect ajungând la concluzia cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e), f) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează, că judecând apelurile declarate de avocatul Lucanovschi Vasile în numele inculpatului și de către însăși inculpatul Zubenco Anatoli, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, motivare pe care instanța de recurs o însușește nefiind necesară reiterarea acesteia.

Colegiul penal consideră necesar de a menționa, că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum o propun recurenții este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursurile ordinare este lipsită de suport legal.

Referitor la alegațiile recurenților, precum că *„atât partea vătămată, cât și martorii au declarat că infracțiunea s-a săvârșit la 02 octombrie 2015 între orele 11:00 și 13:00, însă avocatul a prezentat un certificat precum că bijuteriile din aur le-a amanetat la lombard la data de 02 octombrie 2015 ora 08:36; avocatul a mai prezentat la materialele dosarului un certificat eliberat de lombard, precum că aceleași bijuterii au mai fost amanetate la data de 01 octombrie 2015, care tot în aceeași zi au fost recuperate; bijuteriile din aur care aparțin cet. Dercaci Tatiana au fost amanetate de către Zubenco Anatoli la data de 02 octombrie 2015, fapt pe care ultimul nu l-a negat, deoarece obiectele din aur amanetate i-au fost transmise lui de către însăși partea vătămată pentru a fi amanetate, iar banii creditați au fost folosiți pentru procurarea produselor alimentare și băuturilor alcoolice*, Colegiul penal le consideră declarative, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel corect au reținut situația de fapt, dând o apreciere întemeiată materialului probator anexat la cauză, și anume că certificatul eliberat la 09 noiembrie 2015 de către lombardul „Blado Grup” SRL, nu confirmă precum că amanetarea bunurilor de către inculpatul Zubenco Anatoli a avut loc anume la ora 08:36 min la data de 02 octombrie 2015 (f. d. 168, vol. I), or, în biletul de amanet seria AC nr. 805340 (f. d. 33, vol. I) din 02 octombrie 2015 nu se evidențiază ora amanetării bunurilor, care este un act de strictă evidență, și această informație contravine

declarațiilor părții vătămate Dercaci Tatiana și a martorilor Boico Elena și Șurgalskii Vasilii.

Totodată, Colegiul penal menționează că este neîntemeiat și argumentul recurenților precum că inculpatul a amanetat una din bijuterii cu o zi înainte de săvârșirea infracțiunii, adică la 01 octombrie 2015, iar diferența de gramaj de 3, 71 și de 3, 72 nu poate influența în speța dată, or, în certificatul eliberat de lombard este indicat că la 01 octombrie 2015 a fost amanetat un lănișor de aur cu greutatea de 3, 71 gr, fiind apreciat la prețul de 1387, 92 lei, iar la 02 octombrie 2015 a fost amanetat un lănișor de aur cu greutatea de 3, 72 gr, fiind apreciat la prețul de 1338, 13 lei și o brățară, situație care denotă că au fost amanetate de către Zubenco Anatoli, două obiecte diferite, mai mult ca atât, înafara de gramajul diferit al acestor obiecte, diferă și suma la care au fost apreciate de către giuvaer.

La fel, întemeiat au reținut instanțele ierarhic inferioare și faptul precum că nu corespunde adevărului invocarea inculpatului precum că în dimineața zilei de 02 octombrie 2010 la ora 07:30, a ieșit din casă împreună cu fiul cet. Dercaci Tatiana, or, martorul Șurgalskii Vasilii a infirmat acest fapt, declarând că a plecat la serviciu la orele 08:30 min, ulterior a aflat de la concubina sa Boico Elena, că ultima a avut un conflict în dimineața zilei de 02 octombrie 2015 cu Zubenco Anatoli, care sub amenințarea cu cuțitul a luat aurul de la mama sa Dercaci Tatiana (f. d. 119, vol. I), iar punerea acestor declarații sub dubii nu poate fi reținută în speța dată, deoarece martorul Șurgalskii Vasili anterior de a fi audiat a depus jurământul și a fost preîntâmpinat de răspundere penală conform art. 312 Cod penal pentru dare de declarații mincinoase cu bună știință.

În această ordine de idei, instanța de recurs statuează ca întemeiată constatarea instanțelor ierarhic inferioare precum că nu și-a găsit confirmare versiunea inculpatului precum că bijuteriile sustrase prin tâlhărie le-ar fi amanetat la data de 02 octombrie 2015 la ora 08:36 min., situație care ar exclude aflarea acestuia în apartamentul părții vătămate după această oră.

Totodată, Colegiul penal, conchide că nu poate fi reținut nici argumentul recurenților precum că inculpatul nu a comis infracțiunea ce i se încredințează, deoarece instanțele ierarhic inferioare au stabilit cu certitudine că probele decisive - declarațiile părții vătămate Dercaci Tatiana și a martorilor Boico Elena și Șurgalskii Vasili confirmă vinovăția inculpatului în infracțiunea incriminată.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează, că motivele invocate în recursurile declarate nu sunt întemeiate, iar careva erori, care ar constitui temei de intervenire în decizia instanței de apel, în sensul casării acesteia, nu au fost stabilite.

În consecință, Colegiul penal având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat

prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate în cererile de recurs ordinar declarate de inculpatul Zubenco Anatoli și de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Zubenco Anatoli, nu și-au găsit confirmare în instanța de recurs ordinar și sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Zubenco Anatoli și de către avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Zubenco Anatoli, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Zubenco Anatoli XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 aprilie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin